

ה"ת 22057/10 - עלי אחמד נגד תחנת משטרה - מג'ד אל כרום

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 23-10-22057 אחמד נ' תחנת משטרה- מג'ד אל כרום
תיק חיזוני: 410646/2023
לפני כבוד השופט פרחה ג'יבראן מילר
ה המבקש עלי אחמד
נגד תחנת משטרה- מג'ד אל כרום
המשיב

החלטה

לפני בקשה לשחרור תפוסים;

אקדח בריטה מסווג מגולבן, תחמושת ושתי מחסניות,

רובה אוטר ותחמושת,

רישויונות לשני כלי הנשק.

(להלן: "התפוסים")

עיקר הבקשה

ה המבקש עותר לשחרור התפוסים שהוחזקו על ידו כדין ובהתאם לрешון בתוקף (העתק הרישויונות צורפו לבקשתה והעתק נוסף צורף לאחר הדיון שהתקיים במעמד הצדדים).

בבקשתו עמד המבקש על נסיבות תפיסת התפוסים במסגרת חיפוש כדין שנעשה על ידי המשיבה בביתו ובחצריו, בהתאם לצו חיפוש המופנה כלפי בנו עטויה אחמד. עוד הובא לידיעה במסגרת הבקשה כי במסגרת החיפוש, נתפס נשק לא חוקי מוסלך "באזור קרוב לביתו של המבקש".

ה המבקש הדגיש כי הוא מחזיק את התפוסים ברישון כדין מזה כשלושים שנים, ללא כל אירוע חריג, כי הוא איש שומר חוק ללא עבר פלילי ולא כל הסתמכות עם החוק והוסיף שהוא התנדב במסגרת הביטחון ירושלים במשך 10 שנים ובכך תרם משמעותית לאזרח ועוד שהמשך החזקת התפוסים על ידי המשטרה, מהוות פגיעה בזכויותיו.

ה המבקש הדגיש כי הוא לא נחקר כחשוד בכל הנוגע לנשק שנמצא בסביבת ביתו וכי גם בחלווף למעלה מחודשים וחצי, לא נקרה לחקירה וכי בנו אשר נעצר במועד התפיסה (15.9.2023) שוחרר בתנאים בהתאם להחלטת בית משפט.

עמוד 1

עמדת המשיב

המשיבה, בתגובה קצרה בכתב, התנגדה לבקשת השחרור וצינה כך: "מדובר באירוע חמור בו נתפס נשק לא חוקי בחיפוש בכניסה לביתו של המבוקש. בשלב זהה היחידה החוקרת לא מאשרת החזרת התופסים המבוקשים עד לבירור הסופי".

במסגרת הדיון שהתקיים במעמד הצדדים, הוסיף נציג המשיב וטען כדלקמן:

א. הדגיש את נסיבות התפיסה, כאשר במרקען שבחזקת המבוקש נתפס נשק לא חוקי ובאותו מעמד נתפסו גם התופסים המבוקש שחרורים.

ב. נטען כי לא הוכח שרובה האoir מוחזק על ידי המבוקש עפ"י רישון בתוקף. באשר לאקדח, אין חולק כי המבוקש החזיק בו עפ"י רישון בתוקף. בהמשך ובמסגרת הדיון הוסבה תשומת ליבו להעתיק הרישון של רובה האoir שצורף לבקשת ועל כן הוא הגיב שגם אם הרובה מוחזק עפ"י רישון בתוקף, תגובת המשיב תעמוד בעינה בשים לב ליתר הטענות שנטענו לעניין האקדח.

ג. נציג המשיב טען שנפתח הליך מנהלי לביטול רישון הנשק של המבוקש אך בהמשך הוא דיבך את הטיעון וכי שהמשיבה צפואה להגיש בקשה לביטול הרישון בהליך מנהלי שטרם החל.

ד. המשיב טרם סימנה את פעולות החוקירה וטרם החליטה מה יעלה בגורל התיק. בהקשר זה, השיב נציג המשיב שאינו בידו להביע על פרק הזמן הדרוש למשיבה להשלים את החוקירה.

ה. נציג המשיב הבahir כי החשוד בהחזקת הנשק הלא חוקי שנ代表大会 הוא בןו של המבוקש ולא המבוקש עצמו. בעמ' 1, שורה 27 ואילך, נרשמו דבריו של הציג המשיב לפיהם: "אנו לא מיחסים לו את ההחזקה של הנשק הלא חוקי, אנו נמשיך את החוקירה בתיק ובהתאם לנסיבות נפועל, אם יהיה צורך נחקרו גם את המבוקש, אנו ממתיינים לتوزצות מסוימת לגבי הנשק הלא חוקי שנ代表大会".

הדיון במעמד הצדדים

סיום 29.11.2023 קיימי דיון במעמד הצדדים במסגרת טענות הצדדים כפי שסבירתי אותן לעיל.

בנוסף, עינתי בתיק החוקירה שהוצע בפניו במלואו. בשים לב לעובדה שמדובר בחקירה שטרם הסתיימה, לא ניתן להרחיב לגבי המסמכים הקיימים בתיק אך ניתן לציין כי עיון בתיק אינו מעלה סוגיה מהותית שיש להתייחס אליה, נסף על הטענות שהעלן הצדדים.

לאחר מועד הדיון הוסיף ב"כ המבוקש והגיש לתיק העתק נוסף של רישון התופסים בתוקף עד ליום 30.9.2025 ואין עוד ספק שהמבוקש החזיק בתופסים עפ"י רישון בדיון. אזכור כי הרישונות מוחזקים כחלק מהתופסים ובידי המשיב.

דין והכרעה - עילות התפיסה

1. המקור הנורטטיבי לתפיסה חפצים בידי המשטרה מצוי בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"). בהתאם לפקודה קיימות 5 חלופות העשוית, כל אחת, לשמש מקור סמכות לתפיסה חוץ, כשקיים יסוד סביר להניח אחד מאליה: באוטו חוץ נערבה עבירה; עמדים לעבור עבירה; החוץ עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה; החוץ ניתן כשר בר בעקבות ביצוע עבירה או ניתן כאמור לביצועה.
2. כל אחת מהחלופות משקפת תכלית, מותן שלוש הतכליות העיקריות מקור סמכות לתפיסה חוץ: תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוט חוץ הקשור בעבירה במסגרת העונש הנגזר על העבירין; תפיסה לצורך הצגת החוץ כראייה בביבם"ש.
3. בעוד שעצם תפיסת התפוסים בידי המשيبة, נעשתה בסמכות, הרוי המשך החזקתם מחייב כי מקור הסמכות לתפיסתם לא פקע וכי תכלית התפיסה נותרה בעינה.
4. המשيبة לא טענה לעילת תפיסה שמשמעותה להתקיים בחלווףraud כחוודשים וחצי מיום התפיסה. ניתן לדלות מטעוני נציג המשيبة כי על אף שהמבקש לא נחקר ואינו חשוד בשלב זהה, החקירה לא הסתיימה ויתכן כי יתרור בעתיד, לאחר ביצוע פעולות חקירה נוספות, יימבוקש ויוחסו חדשות ביצוע עבירה.
5. יצא אפוא- שהמבקש לא נחקר חשוד, אינו חשוד, לא ידוע אם היה חשוד והמשيبة לא ידעה להצביע על פרק הזמן הדרוש לשם בוחנת אפשרות לקיומה של עילת תפיסה עתידית. בנסיבות אלו, אין נפקות לטענה כי המשך החזקמת התפוסים מוצדק מעצם כך שנשך לא חוקי נתפס בכניסה לביתו של המבקש, שכן הוא עצמו אינו חשוד בכלל עבירה.
6. משכך, לא מצאת עילת תפיסה שמצויה המשך החזקמת התפוסים ואין לי אלא להורות על שחרורם.
7. **החלטתי הינה במישור דיני התפיסה ואין לה כל השלה על כל הלין מנהלי שהמשيبة נקטה בו או בדעתה לנוקוט בו בעתיד.**
8. אני מעכbat את כניסה החלטתי זו לתקופה ליום 17.12.2023 כדי לאפשר הגשת ערר בטרם שחרור התפוסים.

המציאות תעביר העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשפ"ד, 01 דצמבר 2023, בהעדר
הצדדים.